

ŽUPNE OBAVIJESTI

17.5. PONEDJELJAK – 19.00 + zahvala sv. Leopoldu Mandiću, Štefica Mišak,
Andžela Kosec, Strnad Stjepan i Ajhler Josip

18.5. UTORAK – Sv. Ivan I., papa i mučenik – spomendan
– 19.00 + Levatić Miljenko god. i Elvira

19.5. SRIJEDA – 19.00 + Lacko Franciska, Agata, roditelji i sestre

20.5. ČETVRTAK – Sv. Bernardin Sijnski, prezbiter - spomendan
– 19.00 + Kosec Dragutin god. i Ana, rod. Novoselec

21.5. PETAK – 19.00 + Kurtek Alekса, Stjepan, Ivica i Ana

22.5. SUBOTA – 16:00 sati: Ispovijed pravopričesnika, njihovih roditelja,
krsnih kumova i najbližih članova obitelji
– 19.00 – skupna sv. misa: + Skupnjak Ljubica god., Pavao i Đurđek

Blaženka; + Dragica Hren i obitelj; + Barbir Jelena god., Đuro, Smodek Ivan i Zvonko; + Medved Marija i Stjepan, god., Crnčić Tomislav; + Herak Slavica god. i Mirkо; + na određenu nakanu; + Žmuk Josip i Slavica god., Kosec Pavao; + za Anju – za ozdravljenje, Stjepan Grozdek; + Roško Ivan god., Žmuk Josip i Terezija; + Ivka i Josip Vizinger; + Roško Mario; + Magić Dragutin, Mijo i Josip; ob. Hren Roka; + Jagačić Helena, Valent i obitelj; Magić Dragica, Ivan i obitelj; + Straga Marija god. i Tomo; + Štefica i Đuro Vugrinec; + Makšan Vjekoslav god., + Pavičić Ivo god. i Andža; + Danica Mišak, Vugrinec Vjekoslav, Jelka i Ivan; + Roško Stjepan i Elizabeta; Jambrošić Stjepan i Danica; + Skupnjak Vlado, rod. Skupnjak i Furjan; Božić Dragica i Franjo; + Vladimir Pepelko god., rod. Pepelko i Skupnjak; + Mikulić Jelka i Dragutin, rod. i braća; + Mihalić Marija god., Cafuk Snježana, Tuđan Verica

23.5. NEDJELJA PEDESETNICE – DUHOVI; SVETKOVINA

7.30 + Mario Roško

9.30 + Videc Pavao god.,

11.00 – SLAVLJE PRVE PRIČESTI U NAŠOJ ŽUPI – župna sveta misa

- TISAK: župni listić; Glas koncila, Glasnik Srca Isusova i Marijina
- svakog dana od 18:25 molit će se svibanska pobožnost, nakon koje će biti večernja sveta misa u 19:00 sati. **Prije mise: prilika za svetu isповијед.**
- **župna kateheza: za pravopričesnike: u ponedjeljak u 15:00 sati: SVI!** Ostale dane u tjednu - po dogovoru s vjeroučiteljicom. **Ispovijed pravopričesnika, roditelja, kumova i najbližih članova obitelji – u subotu u 16:00 sati.**
  - krizmanici: - 8.a razred: u petak u 15:30 sati;
  - 8.b razred: u petak u 16:15 sati.
- kroz ovaj tjedan, uoči Duhova, Ured za pastoral mladih VŽ – biskupije svake večeri organizira duhovni program. Više informacija na plakatu, odnosno na web-stranici Ureda ili kod župnika... Pozivamo mlađe naše župe da se uključe!

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 25 (644)

16. svibnja 2021.

7. VAZMENA NEDJELJA

Prvo čitanje: Dj 1, 15-17.20a.20c-26

Psalam: Ps 103, 1-2.11-12.19-20ab

Drugo čitanje: 1Iv 4, 11-16

Evangelje: Iv 17, 11b-19

Učiniti djelo ljubavi čovjeku koji trpi temelj je svakog duševnog života.

— Blaženi Ivan Merz

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

U ne tako davnjoj povijesti silno se naglašavalo jedinstvo. Kako bi se osigurala vlast pojedinih diktatora, bilo je vrlo potrebno nametnuti jedinstvo narodu. Ali znamo iz vlastitog iskustva da nam ništa nametnuto ne sjeda dobro. Tako i vrijeme nametnutog jedinstva nije prošlo bez žrtava. A Isus u evanđelju ove nedjelje (Iv 17, 11b-19) izražava svoju najveću želju Ocu, da njegovi učenici budu jedno.

„Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi.“ Isus govori o jedinstvu Presvetog Trojstva, o njihovom jedinstvu ljubavi. Kršćani bi trebali njegovati jedinstvo – ljubeći i praštajući. Jedinstvo koje se temelji na mržnji, zavisti, zlu i pokvarenosti ne može se nazivati jedinstvom. Apostol Ivan u poslanici kaže: „Ako je Bog tako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedni druge!“ Bog nas ne prisiljava na ljubav, ne prisiljava nas da ljubimo jedni druge, niti da ljubimo Njega. Dao nam je slobodnu volju, ali nam je dao i primjer, Isusa svoga Sina, koji se iz ljubavi predao za sve ljude, i one koji ga ljube, ali i za one koji ga mrze. I poradi te ljubavi Otac ga je uskrisio iz mrtvih i postavio sebi zdesna. A imamo i primjer mržnje, rascijepljenosti, sotonu, anđela koji se okrenuo protiv Boga, koji je više ljubio mržnju i zavist, on je osuđen na vječne muke. Onaj koji prianja uz зло tako ne može biti Božji. To nije od Duha Božjega jer Bog ljubi bezuvjetno. Ostavlja devedeset i devet ovaca i traži izgubljenu. Ne prepusta ju na milost i nemilost, već ju želi dovesti na sigurno. I mi smo pozvani ljubiti bezuvjetno. Prihvataći drugoga uza sve njegove mane i slabosti je osnova jedinstva.

„Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga.“ Mi ljudi bismo htjeli, ponajprije za svoju djecu sve najbolje, da odrastaju i žive u zdravoj i sigurnoj okolini. Ali Isus govori o nečem drugom, da je potrebno da ostanemo u svijetu u kojem živimo. Mi smo pozvani biti „sol zemlje i svjetlost svijeta“ (Mt 5, 13-14) da upravo u svijetu u kojem živimo, svijetu u kojem napasnik vreba raznim porocima, navezanostima, mržnjom i pokvarenosću, unosimo božansko svjetlo. Prvi su kršćani tako bili kap u moru paganstva. Oni su posvjedočili ljubav i jedinstvo najlepšom propovijedi - davanjem vlastitog života za Krista. Očuvali su se od zloga i „zbog malo muka zadobili su dобра velika“ (Mudr 3, 5). Neka nam ovo bude poticaj da se i mi čuvamo grijeha i počnemo ljubiti i praštati, prvenstveno u obitelji, zatim u školi, fakultetu, radnom mjestu, itd.

„Kao što ti mene posla u svijet, tako i ja poslak njih u svijet.“ Na kraju Isus svu zadaću koju daje učenicima sažimlje u jednu rečenicu. Oni su ga pratili kroz tri godine i gledali čudesa, slušali propovijedi i na kraju vidjeli njegovo svjedočanstvo ljubavi u smrti na križu. Isus tim riječima šalje apostole, ali i sve nas svjedočiti svoju vjeru ljubavlju, brigom, empatijom... On zna da to često neće biti prihvaćeno u svijetu, kao što ni on sam nije bio prihvacen. Zna da će njegove učenike, sve nas, često odbacivati i ismijavati, nazivati svakojakim pogrdnim imenima, ali zna i da ćemo, ako ustrajemo u svjedočenju vjere, zadobiti vječni život na nebu i uskrsnuće tijela u posljednji dan.

Bog je mogao na bilo koji način osnovati i voditi Crkvu, na neki savršen način bez grijeha, ali je htio da se ljudi u Crkvi posvećuju te dospiju do punine blažene radosti. Svatko od nas je kamen ugrađen u duhovno zajedništvo Crkve, a znamo da samo zbog jednog kamena može biti narušena statika cijele zgrade. Učvrstimo sebe vjerom i nadom u Božje milosrđe, kako bismo mogli i druge podupirati u duhovnoj izgradnji te na taj način raditi na sve većoj svetosti Crkve.

Dominik Hrupek

PAPA IVAN I.

Papa Ivan I., koji se od davnine štuje kao mučenik, bio je rodom iz Toskane, sin nekoga Konstansa. Na papinskom prijestolju naslijedio je 13. kolovoza 523. godine papu Hormizdu.

Velikim dijelom Italije, s prijestolnicom u Raveni tada je vladao istočnogotski kralj Teodorik. On je prijekim okom gledao dobre odnose između pape i bizantskoga cara Justina. Prva žrtva napete situacije bio je filozof Ivan Boecije, koji je na kraljevskom dvoru dugo vremena bio obasut najvišim častima i odlikovanjima. Optužen je zbog tobožnje veleizdaje i pogubljen godine 524. Pod isti mlinški kamen političkih sukoba bio je uvučen i papa Ivan I.

Na Istoku je, naime, bizantski car Justin htio u svome carstvu silom iskorijeniti arianstvo. Zato je izdao ukaz kojim se tražilo da se arijancima oduzmu sve crkve, a oni da priđu na katolicizam. Smatrajući se zaštitnikom arijanaca, kralj Teodorik je pozvao k sebi u Ravenu papu Ivana I., i prisilio ga da s poslanstvom otpušte u Carigrad. Poslanstvo su, uz papu, sačinjavali senatori i biskupi, među njima i ravenski biskup Ecclesio. Zadaća je poslanstva bila posredovati kod cara Justina, da povuče svoje dekrete protiv arijanaca. Papa je u Carigradu baš na sam Božić primljen s najvećim počastima. Bizantski kler i puk postupao je s njime kao s „Petrom“, te u sav glas davao oduška svojoj radosti što se u njihovoj sredini nalaze rimski biskupi i papa.

Papa Ivan I. je ostao u Carigradu sve do Uskrsa pa je u crkvi sv. Sofije latinskim jezikom odslužio svečano blagdansko bogoslužje. Car Justin je čak htio da po drugi put bude okrunjen carskom krunom, i to ovaj put od samoga Pape. Za uvrat je obećao vratiti arijancima njihove crkve. Vrativši se u Ravenu, Papa je naišao na neprijateljski stav prema sebi. Kralj Teodorik nije bio nikako zadovoljan njegovim poslanstvom, pa ga je bacio u tamnicu. Ljetopisac knjige Liber pontificalis piše da je Papa u zatvoru brzo umro, a on ga smatra mučenikom. Smrt se zbila 18. svibnja 526. g.

Prema onome što propovijeda ravenski biskup Maksim, Papa je bio uz prisutnost brojnog klera i puka svečano sahranjen, a za vrijeme sprovoda jedan je opsjednuti, dotaknuvši se Papina tijela, bio oslobođen od āavla. Četiri godine kasnije Papino je tijelo 27. svibnja preneseno u Rim i sahranjeno u predvorju bazilike svetog Petra. Na grob su mu postavili mramorni natpis na kojem piše: „Gospodnji vrhovni svećenik koji pade kao Kristova žrtva.“

Za vrijeme svoga kratkog pontifikata (523.-526.), papa Ivan I. je obnovio velike rimske bazilike, groblja mučenika Nereja i Ahila na Ardeatinskoj cesti, te groblje sv. Feliksa i Adaukta na Ostijskoj cesti. On je uveo i novu brojidbu godina po Kristu, koju je sastavio monah Dionizije Mali. Blagdan mu se prije reforme kalendara slavio 27. svibnja, na dan prijenosa njegova tijela iz Ravene u Rim, a danas se slavi na smrtni dan, 18. svibnja.